

عنوان مقاله:

چرخش از اقتصاد به «امر اقتصادی» در حوزه تحلیل سیاسی: مرکزیت یافتن فرم زندگی

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت های سیاسی و بین المللی، دوره 15، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

امیر راقب - دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه تهران

علی اشرف نظری - دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر، شاهد ظهور پویشهایی اجتماعی و سیاسی در سراسر جهان هستیم که بر مطالبه «زندگی» تاکید دارند. این امر، ضرورت تحلیل عاملیت سیاسی «زندگی» در چارچوب علم سیاست به منظور گونه شناسی، پیشبینی و مدیریت یا مهار این پویش ها را اجتناب ناپذیر کرده است. در این مقاله، امکان گشودن چنین رهیافتی را دنبال کرده ایم. به این منظور، با گذر انتقادی از طرح کارل اشمیت از سیاست که معطوف به مراقبت از «شکل زندگی» در چارچوب نهاد دولت است؛ ضمن ذکر نابسندگیهای این رهیافت، بر ضرورت تحلیل زندگی از خلال «فرم های اجتماعی» که زندگی در درون آنها جریان می یابد، تاکید کرده ایم (رهیافت زیمل) و با تبیین «اقتصاد» به منزله «فرم زندگی» در زمانه حاضر، از انگاره زیست سیاست فوکو برای تحلیل نحوه عملکرد رانه اقتصادی در حکمرانی زندگی بهره گرفته ایم. پرسشی اصلی مقاله این است که چگونه میتوانیم روزنه ای رو به سوی ارائه تحلیلی «سیاسی» از زندگی و عاملیت سیاسی آن در علم سیاست بگشاییم؟ فرضیه این مقاله آن است که به منظور تحلیل عاملیت سیاسی زندگی در زمانه ما، میبایست «اقتصاد» با چرخشی هستیشناختی به ناحیه های در دانش سیاسی تبدیل شود. نوآوری مقاله در این است که ما شکلی از «نقد اقتصاد سیاسی» را پیشنهاد داده ایم که قادر خواهد بود قلمروی مقولات عام اقتصادی را به منزله حیظهای که نبرد بر سر تولید/بازتولید زندگی فردی و اجتماعی، پیرامون آن جریان دارد، تفسیر کند و با کنار گذاشتن تحلیل های منسوخ و ناکارآمد در رابطه با جنبشهای جدید اجتماعی، «به شناسایی بازیگران جدید و مسائل تازه» بپردازد.

کلمات کلیدی:

زیست سیاست، فرمهای اجتماعی، پرورش خود، اقتصاد سیاسی، جنبشهای اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1981624>

